Balio Sruogos atvirlaiškis Vandai Daugirdaitei, 1922-06-18, iš Miuncheno – į Berlyną

Vakar taip laukiau nuo tavęs laiškučio!

Vakar taip laukiau nuo Tavęs laiškučio! [1] Juk pereitą savaitę nuo tavęs taip maža teturėjau, ir paskutinė atvirutė tokia liūdna liūdna!

Šiandie vėlei sekmadienis, šiandie šalta, sėdžiu namie, ir taip nyku dūšioje. Tarytum prasivėrė kažkokia tuštuma ir man baisu į ją pažvelgti. Ir kaip klaiku žinoti, kad niekas neateis, neatlankys, nepasiklaus[,] ar aš dar gyvas, ar tik šešėlis slanko. Tokios šaltos keturios sienos! Kas man padaryti, kad taip be galo ilgu nebūtų! Ir kas toliau laikyti semestrui pasibaigus – turiu visokių projektų, vienas kvailesnis už kitą. Važiuot į Tirolį, apsigyvent […]. Važiuot į Lie[tuvą][,] [ga]l į Latviją ir per atostogas latvių kalbą išmokti – galų gale dar kokių projektų sumanysiu – nežinau[,] tiktai jei aš pasiliksiu Vokietijoj, tai kada tave bepamatysiu[?] O man taip norėtųs su Tavim tyliai tyliai pabūti. Kada Tu manai važiuoti iš Berlyno? Žiūrėk, aš manau, kad del vertimo reikia paduoti Švietimo ministerijai pareiškimą, kadangi markė baisiai nukrito, kad Šv. ministerija už jį daugiau mokėtų – nes kitaip kvailas dalykas išeina [2]. Kaip tu manai apie tai? Gal reikėtų su Krėve pasikalbėti? Kiek tu dar turi iki knygos pabaigai versti – ar apsimoka del pirmosios dalies istoriją pradėti?

KOMENTARAI

[1] Tai pirmasis Balio Sruogos atvirlaiškis, rašytas po prieš savaitę įvykusios jo ir Vandos Daugirdaitės kelionės į Tiuringiją. Vandos Daugirdaitės atvirlaiškis, siųstas Baliui Sruogai, neišliko.

[2] Balys Sruoga su Švietimo ministerija, padedant sekretoriui Vincui Krėvei, 1921-10-24 buvo sudaręs sutartį dėl *Graikų literatūros istorijos* vadovėlio vertimo (58 autoriniai lankai). Knygą iš prancūzų kalbos dalimis vertė Vanda Daugirdaitė. Už vertimą (2 autorinius lankus) kas mėnesį mokėtas honoraras – 5 doleriai. Jų Vandai Daugirdaitei, nuo 1921 m. studijavusiai Berlyne ir negaudavusiai stipendijos, iki 1923 m. užtekdavo sumokėti už kambarį, maistui, knygoms, teatrams, koncertams, drabužiams. „Dėl dolerio vertės: 1922 m. per Sekmines nuvažiavau su Baliu į Bavarų Alpes, praleidom ten apie 10 dienų, gerai valgėm, leisdavom sau ir alaus ar vyno, šokolado. Apmokėjau kelionę ten ir atgal ir dar grįžus į Berlyną nusipirkau gražią skrybėlę… Viskas už sutaupytus ekstra 5 dolerius!“ (Vandos Sruogienės laiškas Algiui Samulioniui, Čikaga, 1979-07-18, l. 2r). 1923 m. pasibaigus infliacijai, 5 dolerių nebeužteko. 1922-10-30 sudaryta sutartis dėl antrosios vadovėlio dalies vertimo, už kiekvieną kokybiškai parengto vertimo lanką mokant 25 litus (verčiant pirmąją kūrinio dalį už tokį patį kiekį mokėta po 600 auksinų, likusi kiekvieno mėnesio atlygio dalis (po 200 auksinų) turėjo būti išmokėta tik pabaigus versti kūrinio pirmąją dalį). Papildomų susitarimų dėl atlyginimo keitimo nebuvo.